

Sygn. akt I.Ca 329/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Alicja Wiśniewska
-----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2019 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W.

przeciwko T. C.

z udziałem Prokuratora Rejonowego w Sejnach

o zapłatę

na skutek apelacji powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Sejnach V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S. z dnia 16 kwietnia 2019 roku, sygn. akt V. C. 4/19 upr

oddala apelację.

SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I Ca 329/19

UZASADNIENIE

Powód A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej T. C. kwoty 2290,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, iż roszczenie swoje wywodzi z wierzytelności nabytej w związku umową o numerze abonenckim (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą pomiędzy pozwaną a P4 Sp. z o.o.

Pozwana nie zajęła merytorycznego stanowiska w sprawie.

Prokurator Rejonowy w Sejnach nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2019r. w sprawie sygn. akt V C 4/19 upr. Sąd Rejonowy w Augustowie V Zamiejscowy Wydział Cywilny w S. powództwo oddalił.

Zdaniem Sądu Rejonowego dowody przedstawione przez powoda w postaci: wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych, wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego Nr (...) z dnia 17 grudnia 2018r., poświadczonej za zgodność z oryginałem kserokopii umowy sprzedaży wierzytelności, wyciągu z elektronicznego

załącznika do umowy przelewu, wezwania do zapłaty z zestawieniem należności nie mogły doprowadzić do uwzględnienia powództwa.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w aktach sprawy na dzień wydania wyroku, poza kserokopią umowy przelewu z dnia 29 czerwca 2017r. i wyciągiem z ksiąg rachunkowych brak było dokumentów, z których wynikałaby skonkretyzowana, dochodzona pozwem wierzytelność, w szczególności brak było umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze abonenckim (...), na którą to powołuje się powód, stanowiącej źródło dochodzonej należności. Istnienia przedmiotowej wierzytelności nie dowodzi skierowane do pozwanej pismo, z dnia 12 lipca 2017r., co do którego brak jest również dowodu faktycznego nadania i doręczenia adresatowi. Nadto kwota zadłużenia wskazana w ww. piśmie jest różna od dochodzonej pozwem.

Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 17 grudnia 2017r. oraz kserokopia umowy przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy również zdaniem Sądu Rejonowego nie są wystarczające do merytorycznej weryfikacji wysokości i wymagalności dochodzonej pozwem należności. Powołując się na przepis art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.) Sąd Rejonowy wskazał, iż moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym (ust.2). Wobec powyższego, w obecnym stanie prawnym do oceny prawnej mocy dowodowej wyciągów z funduszu sekurytyzacyjnego nie mają zatem zastosowania przepisy prawa cywilnego stanowiące, iż dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.) a strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić (art. 252 k.p.c.).

W opinii Sądu Rejonowego przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nie stanowi zatem wystarczającego dowodu na potwierdzenie istnienia wierzytelności, jej wysokości i wymagalności. Nie ma mocy dokumentu urzędowego. Może być jedynie potraktowany jako dokument prywatny, stanowiący dowód tego, iż osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Również treść umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29 czerwca 2017r. zawartej pomiędzy P4 Sp. z o.o. a GetPro Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W., w której znajduje się oświadczenie cedenta, że przedmiotem umowy są wierzytelności opisane w Załączniku nr 1 (§ 2 umowy), ani wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności będącej przedmiotem cesji.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy oddalił powództwo jako nieudowodnione.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł powód A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w W., zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie żądania pozwu i zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji.

Przedmiotowemu wyrokowi w apelacji zarzucono przy tym naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy, ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w odmowie przyznania mocy dowodowej załączonemu do akt sprawy wyciągowi z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w zakresie w jakim dowodzi istnienia oraz wysokości roszczenia, podczas gdy wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nawet jako dokument prywatny stanowi dowód na okoliczność istnienia oraz wysokości roszczenia, wobec czego w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wyciąg z ksiąg rachunkowych winien zostać uznany za wiarygodny dowód na okoliczność istnienia oraz wysokości roszczenia powoda.

Apelujący wniósł ponadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z umowy ugody z dnia 14.01.2019r., nr (...) na okoliczność faktu zawarcia przez pierwotnego wierzyciela powoda umowy o numerze abonenckim (...), zasadności oraz wysokości roszczenia dochodzonego pozwem.

Pozwana odpowiedzi na apelację nie złożyła.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja powoda, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego oddalającego roszczenie dochodzone pozwem niemniej jednak nie podziela argumentacji tego Sądu w zakresie braku udowodnienia przez powoda istnienia wierzytelności wobec pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego, dokumenty zgromadzone w postępowaniu pierwszoinstancyjnym były wystarczające do ustalenia, iż powód nabył od P4 Sp. z o.o. z/s w W. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Okoliczność powyższa nie wynika wyłącznie z wyciągu ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego ale również z umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 czerwca 2017r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy oraz z zestawienia należności na kwotę 2 095,69 zł, w którym wskazano konkretne numery nieopłaconych przez pozwaną faktur i kwoty, na które faktury te opiewały. Sąd Rejonowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pominął ugodę z dnia 14 stycznia 2019r., nr (...) złożoną przez pozwaną (k.36-37), na mocy której pozwana zobowiązała się do spłaty na rzecz powoda wierzytelności dochodzonej pozwem w ustalonych przez strony ratach. Powyższe zdaniem Sądu Okręgowego stanowiło dostateczne podstawy do przyjęcia, że powód w drodze umowy cesji nabył od (...) Sp. z o.o. z/s w W. wierzytelność dochodzoną pozwem.

Przelew wierzytelności regulują postanowienia art. 509 k.c. Przelew wierzytelności (cesja) jest umową na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu co do zasady może być wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Powinna ona być też w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana) Jak wskazał to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 (Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1) konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia.

W realiach tej sprawy istniała możliwość zindywidualizowania wierzytelności będącej przedmiotem umowy cesji wierzytelności z dnia 29 czerwca 2017r.

Natomiast w świetle ugody z dnia 14 stycznia 2019r. zawartej pomiędzy powodem a pozwaną nie sposób uznać, iż wierzytelność dochodzona pozwem jest wymagalna i winna być uwzględniona. Powód wystąpił z pozwem o zapłatę w dniu 21 grudnia 2018r. opierając swoje roszczenie na twierdzeniu, iż posiada wobec pozwanej wymagalną wierzytelność. W toku procesu (14.01.2019r.) strony zawarły ugodę nr UG/401436/2019 obejmującą wierzytelności dochodzoną pozwem. W ugodzie postanowiono, iż niesporna wierzytelność w kwocie 2 917,99 zł zostanie przez pozwaną spłacona w 22 miesięcznych ratach, począwszy od dnia 08.02.2019r. Powód w toku procesu przed Sądem I instancji jak również w apelacji w żaden sposób nie odniósł się do zawartej ugody, a w szczególności nie wykazał, iż warunki ugody nie są realizowane przez pozwaną. W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do przyjęcia, iż wierzytelność dochodzona pozwem jest wymagalna.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy działając na zasadzie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

SSO Alicja Wiśniewska